

620. Úvahy o vzkriesení

[21. február 1944]

Ježiš hovorí:

„Máriine vrúcne modlitby o nejaký čas urýchlili moje vzkriesenie.

Povedal som: ‚Syna človeka zabijú, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.‘

Zomrel som v piatok o tretej popoludní. Či rátate dni podľa mien či na hodiny, nebolo to nedeľné svitanie, ktoré ma malo uzrieť vstať z mŕtvych. Hodín bolo iba tridsaťosem namiesto sedemdesiatich dvoch, počas ktorých moje telo zostalo bez života. Pokiaľ ide o dni, mal nastať aspoň večer toho tretieho dňa, aby sa dalo povedať, že som bol v hrobe tri dni.

No Mária urýchlila zázrak. Ako svojou modlitbou otvorila nebesia niekoľko rokov pred stanoveným časom, aby dala svetu jeho Spásu, tak teraz dosiahla predstih niekoľkých hodín, aby utešila svoje umierajúce srdce.

620.2 ² A ja som na svitaní tretieho dňa zostúpil ako slnko a svojou žiarou som roztavil ľudské pečate, také zbytočné pred mocou Boha, svoju silu som použil ako páku na odvalenie márne stráženého kameňa, svojím zjavom som ako bleskom zrazil k zemi úplne zbytočné stráže postavené dohliadať na smrť, ktorá bola Životom a nijaká ľudská sila mu nemohla zabrániť, aby ním bol.

Omnoho silnejšie než váš elektrický prúd vošiel môj duch ako meč božského Ohňa zohriať chladné ostatky mojej mŕtvoly a Boží duch vdýchol novému Adamovi život i povedal sebe samému: ‚Ži. Chcem to.‘

Ja, ktorý som kriesil mŕtvych, keď som bol iba Synom človeka, Obetou určenou niesť hriechy sveta, nemal by som byť schopný vzkriesiť seba samého teraz, keď som bol Boží Syn, Prvý a Posledný, Živý na veky vekov, Ten, ktorý má v rukách kľúče od života a smrti? A moja mŕtvola pocítila, ako sa do nej vracia Život.

Pozri, ako človek, ktorý sa zobudí po spánku po nesmiernej námahe, hlboko sa nadýchnem. Ešte neotvorím oči. V žilách mi opäť začne prúdiť krv, ešte nie rýchlo a do mysle sa vrátia myšlienky. Prichádzam však z takej diaľky! Pozri, ako ranený človek, ktorého uzdraví zázračná moc, krv

sa vracia do prázdnych žíl, naplní srdce, zohreje údy, scelí rany, odstráni modriny a pomliaždeniny, navráti silu. A bol som taký doráňaný! Hľa, sila pôsobí. Som uzdravený. Prebudil som sa. Vrátil som sa k Životu. Bol som mŕtvy. Teraz žijem! Teraz vstávam!

Strasím plachty smrti, zhodím obal mastí. Nepotrebujem ich, aby som zjavil večnú Krásu, večnú Celistvosť. Obliekam sa do šiat, ktoré nie sú z tejto zeme, ale utkané tým, ktorý mi je Otcom a ktorý tká hodváb z panenských ľalií. Som odetý do jasu. Ozdobím sa mojimi ranami, z ktorých už nevyteká krv, ale tryská svetlo. To svetlo, ktoré bude radosťou mojej matky a požehnaných duší a hrôzou, neznesiteľným pohľadom pre zatratených a diablov na zemi a v posledný deň.

³ Anjel môjho ľudského života a anjel mojej bolesti sú predom mnou v hlbokkej poklone a adorujú moju slávu. Obaja moji anjeli sú tu. Jeden, aby sa tešil pohľadom na toho, ktorého strážil a ktorý už teraz nepotrebuje anjelskú ochranu. Druhý, ktorý videl moje slzy, aby teraz videl môj úsmev, ktorý videl môj boj, aby videl moje víťazstvo, ktorý videl moju bolesť, aby videl moju radosť.

⁴ Vychádzam do záhrady plnej púčikov kvietkov a rosy. Jablone roztvárajú kvietky, aby vytvorili kvetinový oblúk nad mojou hlavou kráľa, tráva s kvietkami tká koberec drahokamov pre moje nohy, ktoré budú opäť chodiť po vykúpenej zemi potom, čo som bol nad ňu vyzdvihnutý, aby som ju vykúpil. Pozdravuje ma prvé slnko, príjemný aprílový vetrík a ľahký ako detské líčko ružový oblak, ktorý prechádza, a spomedzi konárov vtáčatá. Som ich Bohom. Klaňajú sa mi.

Prechádzam pomedzi omráčené strážce, symbol duší v smrteľnom hriechu, *ktoré necítia* prechod Boha.

Je Pascha, Mária! Toto je skutočne ,prechod Božieho anjela!' Jeho prechod zo smrti do života. Jeho prechod, ktorý dáva život veriacim v jeho meno. To je Pascha! To je Pokoj, ktorý prechádza svetom. Pokoj, ktorý už nie je zahalený do ľudskej prirodzenosti. Ale slobodný, úplný vo svojej obnove účinnosti Boha.

⁵ A idem k matke. Je veľmi správne, aby som k nej išiel. Bolo to správne k mojim anjelom. A omnoho viac voči tej, ktorá okrem toho, že bola mojou strážkyňou a útechou, bola aj darkyňou môjho života. Predtým, ako sa

vrátim k Otcovi v šate osláveného Človeka, idem k matke. Idem v žiare svojho rajskeho šatu a svojich živých drahokamov. Ona sa ma môže dotknúť, ona ich môže pobožkať, pretože ona je čistá, krásna, milovaná, požehnaná a Božia svätá.

Nový Adam ide k novej Eve. Zlo vstúpilo do sveta skrze ženu a ženou bolo porazené. Plod ženy zbavil ľudí otravných slín Lucifera. Teraz, *ak oni chcú, môžu byť spasení*. Spasil ženu, ktorá po smrteľnej rane zostala taká krehká.

⁶ A potom, čo som sa ukázal Čistej, ku ktorej právom svätosti a materstva bolo správne, aby prišiel Syn-Boh, potom som sa predstavil vykúpenej žene, prvej z pokolenia, predstaviteľke *všetkých žien*, ktoré som prišiel vyslobodiť z uhryznutia zmyselnosti. Aby im povedala, nech sa ku mne priblížia, a tak sa vyliečia, nech majú vo mňa vieru, nech uveria v moje milosrdenstvo, ktoré chápe a odpúšťa, nech hľadajú na moje telo zdobené piatimi ranami, aby tak zvíťazili nad Satanom, ktorý zohyzďuje ich telá. Nedovolil som, aby sa ma dotkla. Ona nie je Čistá, ktorá sa môže dotknúť Syna vracajúceho sa k Otcovi bez toho, aby ho nepoškvrnila. Ešte sa musí veľa očisťovať pokáním. Ale jej láska si zaslúži túto odmenu. *Svojou vôľou vedela povstať* z hrobu svojich nerestí, dokázala zahrdúsiť Satana, ktorý ju držal, z lásky k svojmu Spasiteľovi vzdorovať svetu, vedela sa vyzliecť zo všetkého, čo nebolo láskou, vedela byť len láskou stravujúca sa pre svojho Boha. A Boh ju zavola: ‚Mária.‘ Počuj, ako odpovie: ‚Rabbuni!‘ V tom zvolaní je jej srdce.

Jej, ktorá si to zaslúžila, dávam poverenie byť poslom zmŕtvychvstania. A ešte raz ju trocha vysmejú, ako keby blúznila. Jej však, Márii Magdaléne, Ježišovej Márii, na ľudskej mienke vôbec nezáleží. Videla ma vzkrieseného a to jej dáva radosť zmierňujúcu všetky ostatné city.

Vidíš, ako milujem aj toho, kto bol hriešny, *ale chce sa zbaviť hriechu*? Ani Jánovi sa nezjavím prvému. Ale Magdaléne. Ján už odo mňa dostal hodnosť synovstva. Mohol byť synom, lebo bol čistý, a mohol byť nielen duchovným synom, ale mohol dávať Čistej Božej i prijímať od nej potreby a starostlivosť súvisiacu s telom.

Magdaléna, vzkriesená k milosti, prvá videla vzkriesenú Milosť.

⁷ Keď ma milujete natoľko, že kvôli mne všetko prekonáte, vezmem vaše choré srdce i hlavu do svojich prebodnutých rúk a vdýchnem do vás svoju moc. A zachránim vás, zachránim deti, ktoré milujem. Stanete sa opäť krásni, zdraví, slobodní a šťastní. Stanete sa opäť milovanými deťmi Pána. Urobím z vás nositeľov mojej dobroty medzi úbohými ľuďmi, tých, ktorí im budú svedčiť o mojej добрote, aby ich tak o nej a o mne presvedčili. Majte, majte, majte vo mňa vieru. Majte lásku. Nebojte sa. Nech vás všetko, čo som pre vašu spásu vytrpel, ubezpečí o srdci vášho Boha.

⁸ A ty, malý Ján, usmievaj sa po svojom plači. Tvoj Ježiš už netrpí. Už niet ani krvi ani rán. Ale svetlo, len svetlo a radosť, svetlo a sláva. Moje svetlo a moja radosť nech sú v tebe, kým nepríde čas neba."